

[Aksel Larsen.]

maade er absolut forbudt. Men Ministeren er altsaa i sit Forsvar for sin Handlemaade, blottet for alle juridiske Argumenter, sunket ned til at sige, at „efter mange Blades Mening forelaa der en ekstraordinær Situation“ og den berettede Ministeren til at handle, som han gjorde. Jeg synes, dette bekræfter det Indtryk, vi har faaet af Ministerens hele Handlemaade i denne Sag, der stilles i et særligt Relief ved Ministerens Optræden i mangfoldige andre Tilfælde.

Det ærede Medlem Hr. Hartel erklærede, at han kunde ikke stemme for min Paa-stand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen, bl. a. med den Begrundelse, at man skulde være Nervelæge for at kunne afgøre, hvorvidt det, der staar i Dagsordenen, er rigtigt. Jeg vil ikke give mig til at diskutere det ærede Medlem Hr. Hartels Synspunkt, at der er visse Forhold i denne Sag, der maaske henhører under Nervelægernes Domæne, men jeg vil i hvert Fald have Lov til at anføre en enkelt Episode, som tjener til at belyse det, der staar i Paa-standen om Sindsligevægt. Man vil erindre, at da Forslaget til en ny Svangerskabslovgivning behandledes her i Tinget, havde Ministeren en Diskussion med mig og udtalte bl. a. — det findes i Folketingstidenden Sp. 1292, og jeg beder Formanden om Tilladelse til et kort Citat:

„Det Citat fra Studenterforeningen var for filosofisk, tænkte jeg nok, for det ærede Medlem. Han havde ikke forstaaet et Muk af det, men da det i øvrigt ikke vedrører selve Lovforslaget, skal jeg opsætte Diskussionen af det til en anden Lejlighed. Den kunde passende foregaa f. Eks. i „Arbejderbladet“. Saa skal jeg for en Gangs Skyld forklare dette Blad, hvad det rigtige moralske Standpunkt er.“

Ærede Medlemmer, som husker Episoden, vil bevidne, at Ministeren ikke gjorde noget særlig ophidset Indtryk, da han sagde dette; tværtimod, Ministeren var adskilligt mere fredsommelig, end han plejer at være, naar han diskuterer med mig. Jeg tog det derfor alvorligt; jeg mente, at naar Ministeren sagde saadan noget, var det hans Mening og hans velovervejede Mening. Da Redegørelsen ikke kom fra Ministeren til Bladet, skrev jeg et Brev til Ministeren om, at Plads i „Arbejderbladet“ selvfølgelig stod til hans Raadighed efter hans Ønske, og modtog herpaa et ganske kortfattet Svar, som jeg ogsaa meget gerne vil have Tilladelse til at citere. Det er dateret den 12. December 1936 og lyder:

„Jeg har altid som offentlig Person

haft saa megen Respekt for mig selv, at jeg har fulgt dette Motto: Du skal aldrig lade dig behandle som Sjoever eller forhandle med Sjoevere. Dette Motto maa jeg have glemt i det Øjeblik, jeg i Folketinget talte om en Diskussion i Arbejderbladet. Men ogsaa en overarbejdet Minister kan jo et Øjeblik blive distrahit. Steincke.“

Jeg tror, at over for en Minister, der er i Stand til at handle saadan — og Ministeren har i en lang Række Tilfælde handlet paa lignende Maade —, har man Ret til at fremsætte og ogsaa vedtage en Dagsorden af den Art, jeg har fremsat her.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Pürschel: Jeg hørte med nogen Interesse det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen erklære, at Partiet selvfølgelig er bundet af Grundloven. Men der gaar jo en Historie forud for dette, nemlig, at det ærede Medlem har underskrevet Erklæringen, da han indtraadte i Tinget, og derefter har erklæret her fra Tingets Talerstol, at han var valgt paa et Program, der ikke var nogen Hemmelighed. Jeg haaber, jeg har Tilladelse til et kort Citat:

„Kommunisterne forsmaar at lægge Skjul paa deres Hensigt, det er deres absolutte Hensigt med Vold at tage Magten i dette Samfund.“

Det blev sagt fra Folketingets Talerstol. Det ærede Medlem blev afæsket en Erklæring i den Anledning; den findes gengivet i „Arbejderbladet“ for den 16. Maj 1933. Der siges igen:

„Paa dette Program er jeg valgt som Folketingsmand, og kommunistiske Folketingsmænd danner i den Henseende en Undtagelse fra „Folketingsmandsreglen“, at de ikke svigter det Program, de er valgt paa.“

Og saa siger det ærede Medlem til sidst, at han har intet at tilføje til sin Erklæring om, at han er villig til at holde Grundloven.

Jeg bringer dette i Erindring for at belyse, hvilken Vægt der kan tillægges de Erklæringer, det ærede Medlem afgiver. Den ene Dag hist, den anden Dag her — begge er de lige vægtige.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Der har, siden Ministeriet Stau-ning fik Magten i 1929, ved forskellige Lejligheder fra Oppositionens Side været stillet